

čara. Otpjevao ju je zbor župe sv. Franje Ksaverskog (dirigent Mo Izak Spralja, orgulje prof. Hvalimira Bledšnjader). Zanimljivo je spomenuti da je ovo prvi put komponirani tekst Očenaša na staroslavenskom jeziku hrvatske redakcije. Zbor župe sv. Petra izveo je kompoziciju »Svrši stopi moje« Krste Odaka pod ravnanjem s. Imelde Delibašić i orguljsku pratnju s. Damjane Kovačević.

U lijepo uređenoj i ugodnoj crkvi sv. Nikole Tavelića vjernici su s odobravanjem primili ovaj koncert kroz koji su vodili Mo Izak Spralja i o. Marijan Steiner.

Na koncu je gostoljubivi domaćin vlč. Zvonko Selkelj priredio zakusku za sve pjevače. On je i najvećim dijelom pomogao novčano organizaciju ovog slavlja. Također zahvaljujemo i ostalim zagrebačkim župnicima koji su svojim novčanim priložima omogućili ovogodišnji susret zagrebačkih crkvenih zborova.

M. S.

50 GODINA ORGULJASKE SLUŽBE

U nedjelju 12. listopada 1986. u župnoj crkvi Majke Božje u Vukovini kraj Velike Gorice, proslavljen je rijedak jubilej. Župni orguljaš Franjo Cvetnić slavio je 50. obljetnicu orguljaške službe.

Toga sunčanog nedjeljnog prijepodneva crkvu u Vukovini, to drevno marijansko svetište turopoljskog kraja, ispunilo je mnogo naroda.

Svetu misu zahvalnicu predvodio je krajevni dekan mons. Ladislav Loina u koncelebraciji sa domaćim župnikom, te s više svećenika iz susjednih župa i prijateljima slavljenikovim.

Franjo Cvetnić

Tom prigodom izrečene su jubilarcu brojne čestitke. Domaći župnik Slavko Šagud zahvalio mu je za vjerno služenje župi, dajući svojim sviranjem svečani ton službi Božjoj, ne tražeći za to nikakvu nagradu niti osobnu korist.

Ne zabacujući stare, kršćanskom puku drage hrvatske crkvene popijevke i stalno uvježbavajući nove liturgijske napjeve, doprinio je da se u župi razvije i sačuva bogata liturgijska baština. Upravo zahvaljujući najviše orguljašu Cvetniću, vukovinska župa je u

čitavom kraju poznata kao liturgijski najraspjevanija župa.

Slavljeniku su upravili čestitke predstavnici župe i mladih, te njegovi unuci.

Predstavnik Mraclina zahvalio mu je za dugogodišnje vođenje mjesnog »KUD Ivan Goran Kovačić«, te folklorne grupe »Dučec« s kojima je Franjo Cvetnić imao brojne i zapažene nastupe.

Pronicanjem glazbene kulture, te razvijajući folklor Turopolja mnogo je pridonio kulturnom uzdizanju svoga mjesta.

Franjo Cvetnić je rođen u Mraclinu 1918. godine. Kao glazbeno nadareni mladić pohađa u Zagrebu tečajevе glazbe kod tadašnjih poznatih glazbenika Dugana i Lučića. Kasnije je kroz samostalan rad usavršavao svoj glazbeni talent.

Već 1936. godine kao 18 godišnjak preuzima službu župnog orguljaša u Vukovini, kao i u filijalnoj crkvi sv. Vida u Mraclinu. Od tada, pa do danas, ostaje vjeran toj službi.

Za tu prigodu slavljeniku je poslao svoj blagoslov sam Sveti Otac Ivan Pavao II, a nadbiskup zagrebački Franjo kardinal Kuharić u svojoj pismenoj čestitci ističe njegov primjer kao osobiti način služenja kršćanina — laika za dobro Crkve i župe.

V. C.

PRERANA SMRT S. LUCIJANE ČOVIĆ

Kad umre starija osoba, to se smatra prirodnim. Ali kad umre mlađa osoba onda se često postavlja pitanje zašto netko mora umrijeti u dječjoj ili mladenačkoj dobi ili pak u punoj životnoj snazi. Tada dolazimo do spoznaje da se smrt ne ravna po našim ljudskim zakonima: uzima stare i mlade, bogate i siromašne, ne pravi razlike između muškaraca i žena, djece i roditelja, jednako odnosi laike i duhovne osobe. Na svakom se ispunja riječ: Određeno je čovjeku jedamput umrijeti.

Ove godine 25. srpnja umrla je u riječkoj bolnici s. Lucijana Čović, članica Družbe Presvetog Srca Isu-

S. Lucijana Čović

sova iz Rijeke. Uz prisustvo rodbine, velikog broja svećenika i sestara i vjernika posmrtni ostaci s. Lucijane pokopani su 28. srpnja u sestarskoj grobnici na riječkom groblju Kozala. Nakon s. Nele Jurić to je druga prerana smrt sestre koja je završila studij glazbe na Institutu za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu.

S. Lucijana rođena je 27. prosinca 1947. g. u Privlaci (Vinkovci). U družbu sestara Srca Isusova stupila je 12. studenoga 1962. Na Institutu za crkvenu glazbu studirala je od 1968. do 1972. i postigla diplomu crkvenog glazbenika. Tada počinje njezina služba orguljašice na župama Pula, Bakar, Oštarije i posljednje 3 godine u riječkoj župi sv. Romualda i Svih svetih na Kozali gdje se iz putujuće Crkve pripremala za susret s proslavljenom Crkvom u nebu. Prisjećamo se riječi sv. Pavla »Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire. Doista ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo — Gospodinovi smo. Ta Krist zato umrije